

Universitätsbibliothek Wuppertal

(Politeia Athenaion) Aristotelis Politeia Athenaion

Aristoteles

Lipsiae, 1903

Heraclidis epitoma

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-2793](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-2793)

HERACLIDIS EPITOMA.

(Prima [§§ 1—4], quae ex deperdita parte libelli excerpta sunt, v. supra p. 1 sqq.)

5. Σόλων νομοθετῶν Ἀθηναίοις καὶ χρᾶν ἀποκοπὰς ἐποίησε, τὴν σειςάχθειαν καλουμένην. (Arist. 5 6, 1.) ὥς δ' ἐνώχλουν αὐτῷ τινες περὶ τῶν νόμων, ἀπεδήμησεν εἰς Αἴγυπτον. (11, 1.)

6. Πεισίστρατος τριάκοντα καὶ τρία ἔτη τυραννήσας γηράσας ἀπέθανε. (17, 1.) Ἰππαρχος ὁ υἱὸς Πεισιστράτου παιδιῶδης ἦν καὶ ἐρωτικός καὶ φιλόμουσος, 10 Θεσσαλὸς δὲ νεώτερος καὶ θρασύς. (18, 1. 2.) τοῦτον τυραννοῦντα μὴ δυνηθέντες ἀνελεῖν Ἰππαρχον ἀπέκτειναν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. (18, 3.) Ἰππίας δὲ πικρότατα ἐτυράννει. (19, 1.)

7. καὶ τὸν περὶ ὀστρακισμοῦ νόμον εἰσηγήσατο, ὃς 15 ἐτέθη διὰ τοὺς τυραννιδῶντας. καὶ ἄλλοι τε ὀστρακίσθησαν καὶ Ξάνθιππος καὶ Ἀριστείδης. (22, 1. 3. 5. 6.)

8. Ἐφιάλτης (25.) τοὺς ἰδίους ἀγροὺς ὀπωρίζειν παρεῖχε τοῖς βουλομένοις, ἐξ ὧν πολλοὺς ἐδείπνιζε. (27, 3.) 20

9. Κλέων παραλαβὼν διέφθειρε τὸ πολίτευμα (28, 3), καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ μετ' αὐτόν (28, 4. 5. 35, 3), οἱ πάντα ἀνομίας ἐνέπλησαν, καὶ ἀνείλον οὐκ ἐλάσσους χιλίων φ'.

Edidit has Politiarum epitomas post Schneidewinum Muellerus (Frg. Hist. Gr. II, 208) et Valentinus Rose (Aristot. frg. p. 370 sqq.).

6 δὲ διώχλουν codd., em. ex Arist. W.-K. 22 πάντας codd.

(35, 4.) τούτων δὲ καταλυθέντων Θρασύβουλος καὶ Ῥίνων προειστήκεσαν, ὅς ἦν ἀνὴρ καλὸς καὶ ἀγαθός. (37, 1. 38, 4.)

10. Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης. (23, 2. 28, 2.) καὶ 5 ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ πολλὰ ἐδύνατο. (23, 1. 41, 2.)

11. καὶ τῶν ὁδῶν ἐπιμελοῦνται, ὅπως μὴ τινες κατοικοδομῶσιν αὐτάς ἢ δρυφάκτους ὑπερτείνωσιν. (50, 2.) ὁμοίως δὲ καθιστᾷσι καὶ τοὺς ἑνδεκα <κληρω>-τούς, ἐπιμελησομένους τῶν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ. (52, 1.)
10 εἰς δὲ καὶ ἐννέα ἄρχοντες, θεσμοθῆται εἴ, οἱ δοκιμα-σθέντες ὁμνύουσι δικαίως ἄρξαι καὶ δῶρα μὴ λήψε-σθαι ἢ ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀναθήσειν. (55, 1. 2. 4.) ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ κατὰ τὰς θυσίας διοικεῖ (57, 1) καὶ τὰ πολέμια.

7 ἀνοικ. codd.; em. W.-K. 8 <κληρωτούς>, τοὺς Papa-georg., contra [τοὺς] W.-K. 10 θεσμοθῆται ἐξ, οἱ Corais: θεσμοθετικοὶ (-ητικοὶ C) καὶ οἱ AC, θεσμοθῆται καὶ (καὶ om. Vat.) οἱ rell.

FRAGMENTA

primae partis deperditae v. supra p. 1 sqq. Praeter aperte spuria (W.-K.³ p. 87 sqq.) vel falso ad hunc librum relata (ibid. p. 89 sq.) relinquitur unum quod tomi quarti (p. XXXIV) fuisse videri potest, sed a W.-K. et ipsum inter spuria refertur:

7 W.-K. (456 R.)

τὸ δὲ παρακαταβαλλόμενον ἐπὶ τῶν ἐφέσεων, ὅπερ οἱ νῦν παραβόλιον καλοῦσι, παρὰ βολὸν Ἀριστοτέλης λέγει. Poll. 8, 62.

παραβόλιον vulgare damnat Phrynichus p. 238 Lob.; παρὰ βολὸν nusquam praeterea legitur.